

Başvuru Numarası : 2020 / 826
Toplantı Tarihi / Sayısı : 30.03.2021 / 150
Karar Numarası : 2021 / 68
Başvuran : B. Ş. (T.C.)
Adres : ...
Muhatap : H. F. K.
Adres : ...

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuran B. Ş. ... ili K. İlçesi T. B. Mahallesi'nde daire kiralamak istediğini, bekar bir erkek olduğu için daireyi kiralayamadığını ve medeni hal ve cinsiyet temelli ayrımcılığa uğradığını iddia ederek ilgililer hakkında gerekli işlemin yapılmasını talep etmektedir.

II. İNCELEME SÜRECİ

2. Başvuru 09/08/2020 tarihinde yapılmıştır.

3. Başvuru formu ve ekleri üzerinde yapılan ön incelemede, başvurunun esas incelemesinin Ayrımcılıkla Mücadele ve Eşitlik Birimi tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

4. Başvuran, başvuru dilekçesinde özetle; "Sahibinden.com" isimli internet sitesinde ... İli K. İlçesi T. B. Mahallesi'nde 1+1 kiralık daire ilanı gördüğünü, adı geçen internet sitesi üzerinden söz konusu dairenin maliki olan H. F. K. ile iletişime geçtiğini; ancak malik H. F. K.'nin evini yalnızca aileye veya bekar kadınlara kiralayacağını beyan ettiğini, bu nedenle de ayrımcılık yasağının ihlal edildiğini öne sürmekte ve ilgililer hakkında gerekli işlemlerin yapılmasını talep etmektedir.

5. 6701 sayılı Kanununun 18'inci maddesinin 2'nci fıkrası uyarınca 19/01/2021 tarihli yazı ile başvuranın iddialarıyla ilgili olarak muhatap H. F. K.'den yazılı görüş talep edilmiştir. Muhatabın yazılı görüşü 28/01/2021 tarihinde Kurumumuza ulaşmıştır. Muhatap yazılı görüşünde özetle başvurana bekarlara ev kiralamadığına dair bir ifadede bulunmadığını, başvuranın adını dahi hatırlamadığını ve başvuran ile hiçbir görüşmesinin olmadığını, kiralık ilanı ile ilgili olarak sürekli arandığını ve kimi şahısların kendisini taciz derecesinde rahatsız ettiğini ve hakarete varan sözler söylediğini, ayrıca geçmişte de evini bekar erkeklerle kiralandığını ve ayrımcılık yapmadığını öne sürerek 2018 yılında yapmış olduğu bir kira kontratını cevabi yazısına ek olarak sunmuştur.

6. 6701 sayılı Kanununun 18'inci maddesinin 2'nci fıkrası uyarınca muhataptan alınan yazılı görüş 04/02/2021 tarihli yazı ile başvurana iletilmiş ve yazılı görüş talep edilmiştir. Başvuran, yazılı görüşünü e-posta yoluyla 04/03/2021 tarihinde iletmiştir. Başvuran, yazılı görüşünde özetle, muhatap ile yapmış olduğu görüşmede Kurumumuza başvuru yapacağını dahi belirttiğini, muhatap ile hem telefonda görüştüğünü hem de mesajlaştığını ve ısrarlı olarak bu tavrı göstermesi dolayısıyla hissettiği duygular nedeniyle Kurumumuza başvuru yaptığını,

şikayetçi olacağını bildirmesi üzerine muhatabın kendisini ilgili platform üzerinden engellediğini, muhatabın ismini hatırlamasına gerek olmadığını ve yaptığı davranışın kabul edilebilir olmadığını, başvuru dilekçesinin ekinde sunmuş olduğu yazışma görüntülerinde kendisine açıkça bekar ve erkek olması nedeniyle ev verilmeyeceğinin muhatap tarafından ifade edildiğini, bu nedenle de geçmişteki kiracısının bekar bir erkek olmasının kendisine yaptığı ayrımcılığı açıklamadığını, muhatabın kiralık daire için kendisi ile iletişime geçen bazı kimselerin muhatabı taciz derecesinde rahatsız edip hakaret ettiği iddialarını kendisi adına kesinlikle kabul etmediğini, kiralık ev ilanı verip bu şekilde geri dönüş alan muhatabın eylemlerinin ayrıca dikkate alınması gerektiğini ifade ederek iddialarını yinelemiş ve ilgililer hakkında gerekli işlemlerin yapılmasını talep etmiştir.

III. İLGİLİ MEVZUAT

7. Anayasa'nın "Kanun önünde eşitlik" kenar başlıklı 10'uncu maddesine göre; *"Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir. (...) (Ek fıkra: 7/5/2010-5982/1 md.) Çocuklar, yaşlılar, özürlüler, harp ve vazife şehitlerinin dul ve yetimleri ile malul ve gaziler için alınacak tedbirler eşitlik ilkesine aykırı sayılmaz. Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar."*

8. Anayasa'nın "Mülkiyet hakkı" kenar başlıklı 25'inci maddesine göre *"Herkes, mülkiyet ve miras haklarına sahiptir. Bu haklar, ancak kamu yararı amacıyla, kanunla sınırlanabilir. Mülkiyet hakkının kullanılması toplum yararına aykırı olamaz."*

9. Anayasa'nın "Çalışma ve sözleşme hürriyeti" kenar başlıklı 48'inci maddesine göre *"Herkes, dilediği alanda çalışma ve sözleşme hürriyetlerine sahiptir (...)"*

10. 20/4/2016 tarih ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun "Eşitlik ilkesi ve ayrımcılık yasağı" kenar başlıklı 3'üncü maddesine göre; *"(1) Herkes, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden yararlanmada eşittir. (2) Bu Kanun kapsamında cinsiyet, ırk, renk, dil, din, inanç, mezhep, felsefi ve siyasi görüş, etnik köken, servet, doğum, medeni hâl, sağlık durumu, engellilik ve yaş temellerine dayalı ayrımcılık yasaktır. (3) Ayrımcılık yasağının ihlali hâlinde, konuya ilişkin görev ve yetkisi bulunan kamu kurum ve kuruluşları ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ihlalin sona erdirilmesi, sonuçlarının giderilmesi, tekrarlanmasının önlenmesi, adli ve idari yoldan takibinin sağlanması amacıyla gerekli tedbirleri almakla yükümlüdür. (4) Ayrımcılık yasağı bakımından sorumluluk altında olan gerçek ve özel hukuk tüzel kişileri, yetki alanları içerisinde bulunan konular bakımından ayrımcılığın tespiti, ortadan kaldırılması ve eşitliğin sağlanması için gerekli tedbirleri almakla yükümlüdür."*

11. 6701 sayılı Kanunun "ayrımcılık yasağının kapsamı" kenar başlıklı 5'inci maddesinin 1'inci fıkrasına göre; *"Eğitim ve öğretim, yargı, kolluk, sağlık, ulaşım, iletişim, sosyal güvenlik, sosyal hizmetler, sosyal yardım, spor, konaklama, kültür, turizm ve benzeri hizmetleri sunan kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, gerçek kişiler ve özel hukuk tüzel kişileri, yürüttükleri faaliyetler bakımından bu hizmetlerden yararlanmakta olan veya yararlanmak üzere başvurmuş olan ya da bu hizmetler hakkında bilgi*

almak isteyen kişi aleyhine ayrımcılık yapamaz. Bu hüküm kamuya açık hizmetlerin sunulduğu alanlar ve binalara erişimi de kapsar.” Aynı maddenin 3’üncü fıkrasına göre ise “Kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, gerçek kişiler, özel hukuk tüzel kişileri ve bunlar tarafından yetkilendirilenler, taşınır ve taşınmazları kamuya açık bir şekilde sunarken bu malları edinmek veya kiralamak isteyenler ile bunlar hakkında bilgi almak isteyenler aleyhine, bunların kiralanması, kira akdinin şartlarının belirlenmesi, kira akdinin yenilenmesi veya sona erdirilmesi, satışı ve devri süreçlerinin hiçbirinde ayrımcılık yapamaz.”

12. 6701 sayılı Kanunun “Tanımlar” başlıklı 2’nci maddesinin (d) bendine göre “Doğrudan ayrımcılık: Bir gerçek veya tüzel kişinin, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden karşılaştırılabilir durumdakilere kıyasla eşit şekilde yararlanmasını bu Kanunda sayılan ayrımcılık temellerine dayanılarak engelleyen veya zorlaştıran her türlü farklı muameleyi” ifade eder.

13. 6701 sayılı Kanunun “ayrımcılık türleri” kenar başlıklı 4’üncü maddesinin 1’inci fıkrasında, ayrımcılık türleri “a) Ayrı tutma. b) Ayrımcılık talimatı verme ve bu talimatları uygulama. c) Çoklu ayrımcılık. ç) Doğrudan ayrımcılık. d) Dolaylı ayrımcılık. e) İşyerinde yıldırma. f) Makul düzenleme yapmama. g) Taciz. ğ) Varsayılan temele dayalı ayrımcılık.” olarak sıralanmıştır.

14. 6701 sayılı Kanunun 9’uncu maddesinin 1’inci fıkrasının (g) bendinde Kurumun, “ayrımcılık yasağı ihlallerini resen veya başvuru üzerine incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmekle görevli olduğu” düzenlenmiştir.

15. 6701 sayılı Kanunun “İspat Yükü” başlıklı 21’inci maddesine göre “Münhasıran ayrımcılık yasağının ihlali iddiasıyla Kuruma yapılan başvurularda, başvuranın iddiasının gerçekliğine ilişkin kuvvetli emarelerin ve karine oluşturan olguların varlığını ortaya koyması hâlinde, karşı tarafın ayrımcılık yasağını ve eşit muamele ilkesini ihlal etmediğini ispat etmesi gerekir.”

16. 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun “Mülkiyet Hakkının İçeriği” başlıklı 683’üncü maddesinin 1’inci fıkrasına göre; “Bir şeye malik olan kimse, hukuk düzeninin sınırları içinde, o şey üzerinde dilediği gibi kullanma, yararlanma ve tasarrufta bulunma yetkisine sahiptir.”

IV. DEĞERLENDİRME

A. Kabul Edilebilirlik Yönünden Değerlendirme

17. 20/04/2016 tarihli ve 29690 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu’nun “Başvurular” başlıklı 17’nci maddesinin 1’inci fıkrasında “Ayrımcılık yasağı ihlalden zarar gördüğü iddiasında bulunan her gerçek ve tüzel kişi Kuruma başvurabilir.” hükmü bulunmaktadır. Bu çerçevede, ayrımcılık yasağı ihlalden zarar gördüğü iddiasında bulunan B. Ş. tarafından yapılan başvuruya ilişkin ön inceleme neticesinde konunun, Kurumumuzca esas incelemesi yapılabilecek bir başvuru olarak değerlendirilebileceği sonucuna varılmıştır.

B. Esas Yönünden Değerlendirme

18. Ayrımcılık yasağı, uluslararası insan hakları hukukunun temelinde yer almakta ve pek çok uluslararası insan hakları sözleşmesinde özel olarak düzenlenmektedir. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi (AİHS)'in 14'üncü maddesine göre; *“Bu Sözleşme ’de tanınan hak ve özgürlüklerden yararlanma, cinsiyet, ırk, renk, dil, din, siyasal veya diğer kanaatler, ulusal veya sosyal köken, ulusal bir azınlığa mensupluk, servet, doğum veya herhangi başka bir durum bakımından hiçbir ayrımcılık yapılmadan güvence altına alınır.”* Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) kararlarında; ayrımcılık, objektif ve makul bir neden olmaksızın, aynı durumdaki kişilere farklı muamelede bulunmak olarak tanımlanmıştır (Willis, para. 48, Okpisz, para. 33). Farklı muamelenin objektif ve makul bir nedene dayanması hususu ise AİHM tarafından belirli kriterler çerçevesinde değerlendirilmektedir. Bu durumda, söz konusu meşruluğun varlığı ilk olarak, demokratik bir toplumda geçerli olan ilkeler göz önünde bulundurularak söz konusu tedbirin amacı ile etkileri arasındaki ilişki bağlamında değerlendirilmelidir. Sözleşme’de belirtilen bir hakkın kullanılmasının ardındaki muamele farklılığının sadece meşru bir amaca yönelik olması tek başına yeterli değildir. 14’üncü madde gerçekleştirilmek istenen amaç ile kullanılan araçlar arasında makul bir ölçülülük ilişkisi bulunmadığı takdirde de aynı şekilde ihlal edilmektedir (Belçika’da Eğitim Dili Davası, para. 10)

19. AİHM’e göre *“benzer durumlardaki kişilerin gördükleri muamelede, belirlenebilir bir özelliğe dayalı bir farklılık varsa doğrudan ayrımcılıktan söz edilebilir (Carson ve diğerleri, para. 61). Bir bireyin farklı muameleye tabi olması odağında gelişen doğrudan ayrımcılığın temelinde istenmeyen bir muamele vardır.*

20. 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununda yer alan doğrudan ayrımcılık, *“bir gerçek veya tüzel kişinin, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden karşılaştırılabilir durumdakilere kıyasla eşit şekilde yararlanmasını bu Kanunda sayılan ayrımcılık temellerine dayanılarak engelleyen veya zorlaştıran her türlü farklı muameleyi”* ifade etmektedir.

21. 6701 sayılı Kanunun *“ayrımcılık yasağının kapsamı”* başlıklı 5’inci maddesinin 1’inci fıkrasında ise bu farklı muamelelerle hangi alanlarda karşılaşılacağı düzenlenmektedir. Söz konusu fıkra *“Eğitim ve öğretim, yargı, kolluk, sağlık, ulaşım, iletişim, sosyal güvenlik, sosyal hizmetler, sosyal yardım, spor, konaklama, kültür, turizm ve benzeri hizmetleri sunan kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, gerçek kişiler ve özel hukuk tüzel kişileri, yürüttükleri faaliyetler bakımından bu hizmetlerden yararlanmakta olan veya yararlanmak üzere başvurmuş olan ya da bu hizmetler hakkında bilgi almak isteyen kişi aleyhine ayrımcılık yapamaz. Bu hüküm kamuya açık hizmetlerin sunulduğu alanlar ve binalara erişimi de kapsar”* hükmü yer almaktadır. Aynı maddenin 3’üncü fıkrasına göre ise *“Kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, gerçek kişiler, özel hukuk tüzel kişileri ve bunlar tarafından yetkilendirilenler, taşınır ve taşınmazları kamuya açık bir şekilde sunarken bu malları edinmek veya kiralamak isteyenler ile bunlar hakkında bilgi almak isteyenler aleyhine, bunların kiralanması, kira akdinin şartlarının belirlenmesi, kira*

akdinin yenilenmesi veya sona erdirilmesi, satışı ve devri süreçlerinin hiçbirinde ayrımcılık yapamaz.”

22. Somut olayda başvuran, ev kiralama konusunda medeni hali ve cinsiyeti nedeniyle doğrudan ayrımcılığa maruz kaldığını iddia etmektedir. Muhatap ise başvurana cinsiyeti ve medeni hali nedeniyle ayrımcılık yaptığını reddetmektedir.

23. Ayrımcılık yasağının ihlal edildiğinin kanıtlanması ayrımcılık kendini açık ve kolayca tespit edilebilen bir şekilde göstermediğinden oldukça güçtür. AİHM bu açıdan “makul şüphe bırakmayacak” bir kanıt standardı kabul etmiştir. Mahkemeye göre kanıtlama yeterince güçlü, açık ve birbiriyle uyumlu çıkarsamalardan ya da yeterince çürütülememiş maddi olgulardan oluşabilecektir (Nachova ve Diğerleri, para. 147). AİHM’e yapılan başvuruların muhatabının Taraf Devletler olması ispat yükünün yer değiştirmesi ilkesini çoğu durumda gerekli kılmaktadır. Zira bazı durumlarda olayların tamamı ya da bir kısmı yalnızca yetkili makamlar tarafından bilinmektedir. Bu durumda dahi AİHM, bir başvuranın farklı bir muameleye maruz kaldığını en azından “kanıt başlangıcı” olarak adlandırılabilir bazı kanıtlarla ortaya koyduğu durumda bu farklı muamelelerin yapıp yapılmadığının ya da haklı olup olmadığının ispatlanmasının karşı tarafa ait olacağını belirtmektedir (Chassagnou ve Diğerleri, para. 91-92). Ancak Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumuna ayrımcılık yasağının ihlal edildiği iddiasıyla gerçek kişiler aleyhine de başvuru yapılabilmektedir. İspat yükü ile ilgili değerlendirmelerde bu hususun da göz önünde bulundurulması gerekmektedir (İnsan Hakları ve Eşitlik Kurulu, 19/11/2019 tarih ve 2019 / 64 sayılı Karar, para. 31).

24. İspat yüküyle ilgili olarak, 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun 21’inci maddesinde “*Münhasıran ayrımcılık yasağının ihlali iddiasıyla Kuruma yapılan başvurularda, başvuranın iddiasının gerçekliğine ilişkin kuvvetli emarelerin ve karine oluşturan olguların varlığını ortaya koyması hâlinde, karşı tarafın ayrımcılık yasağını ve eşit muamele ilkesini ihlal etmediğini ispat etmesi gerekir.*” hükmü yer almaktadır. Bu çerçevede Kuruma yapılan başvurularda ispat yükünün yer değiştirmesi için başvuranın iddiasının gerçekliğine dair kuvvetli emareler ve karine oluşturan olguların varlığını ortaya koyması gerekmektedir.

25. Somut olayda başvuran, başvuru dilekçesinin ekinde muhatap ev sahibi ile yapmış olduğu görüşmenin ekran görüntüsünü sunmuştur. Buna göre başvuranın, kendisini tanımayan muhatabın davranışının ayrımcılık teşkil ettiğini ifade ettiği, muhatabın ise karşılığında kadın öğrencilerin veya yeni evli çiftlerin kalabileceğini belirttiği görülmektedir. Ayrıca başvuran, ayrımcılık yasağının ihlal edildiği gerekçesiyle Kurumumuza başvuruda bulunacağını da ifade etmiştir. Söz konusu görüşme, başvuranın iddialarının gerçekliği konusunda kanıt başlangıcı sayılabilecek niteliktedir. Bu nedenle de muhatap ev sahibinin başvurana cinsiyeti ve medeni hali nedeniyle ayrımcılık yapılmadığını ispat etmesi beklenmelidir.

26. Somut başvuruda muhatap ev sahibi, başvuranın adını hatırlamadığını ve başvuran ile hiçbir görüşmesinin olmadığını, maliki olduğu daireyi geçmişte bekar bir erkeğe kiraladığını, kiralık daire ilanını nedeniyle zaman zaman taciz derecesine varacak şekilde rahatsız edildiğini öne sürmektedir. Muhatabın, evini kiralamak isteyen pek çok kişiyle görüşme

yapabileceği ve başvuran ile yaptığı görüşmenin üzerinden geçen zaman nedeniyle başvuranın ismini hatırlayamayabileceğini kabul etmek gerekir. Öte yandan, muhatap, her ne kadar bekar erkeklere ev kiralamadığı iddialarının gerçeği yansıtmadığını öne sürse de başvuranın dilekçesine ek görüşmede dairesini yalnızca öğrenci kadınlara veya evli çiftlere kiralayacağını açıkça beyan etmiştir. Muhatap ev sahibi cevabi yazısında bu husus hakkında hiçbir açıklamada bulunmadığı gibi genel ifadelerle ayrımcılık yaptığını reddetmiştir. Ancak ayrımcılık yasağının ve eşit muamele ilkesinin ihlal edilmediğinin ispatını gerektiren durumlarda, yani ispat yükü yer değiştirdiğinde, genel ifadelerle ayrımcılık iddiasının reddedilmesi yeterli kabul edilmemelidir.

27. Anayasa'nın "mülkiyet hakkı" başlıklı 35'inci maddesi "*Herkes, mülkiyet ve miras haklarına sahiptir. Bu haklar, ancak kamu yararı amacıyla, kanunla sınırlanabilir. Mülkiyet hakkının kullanılması toplum yararına aykırı olamaz.*" hükmüne sahiptir. Anayasa'nın 48. maddesinde ise sözleşme hürriyeti düzenlenmiştir. Borçlar Kanununda da temel bir ilke olarak görülen sözleşme hürriyetinin; sözleşme yapıp yapmama, sözleşme yapılacak kişiyi seçme, sözleşmenin içeriğini belirleme ve değiştirme, sözleşmeye son verme gibi görünümleri bulunmaktadır.

28. Öte yandan Anayasamızın Başlangıç hükümlerinde "*Her Türk vatandaşının bu Anayasadaki temel hak ve hürriyetlerden eşitlik ve sosyal adalet gereklerince yararlanarak milli kültür, medeniyet ve hukuk düzeni içinde onurlu bir hayat sürdürme ve maddi ve manevi varlığını bu yönde geliştirme hak ve yetkisine doğuştan sahip olduğu*" ifade edilmiştir. Buna bağlı olarak, Anayasa'nın 10'uncu maddesinde "*Herkesin, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşit olduğu, devletin bu eşitliğin yaşama geçmesini sağlamakla yükümlü olduğu ve bu maksatla alınacak tedbirlerin eşitlik ilkesine aykırı olarak yorumlanamayacağı*" düzenlenmiştir. Bu bağlamda, Anayasanın 35'inci ve 48'inci maddelerinde düzenlenen hakların kullanımında "eşitlik ilkesi" bir ön şart olarak karşımıza çıkmaktadır. Farklı bir anlatımla, Anayasanın 35'inci ve 48'inci maddelerinde yer alan haklar sınırsız değildir ve eşitlik ilkesiyle bağlıdır.

29. 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu, herkesin, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden yararlanmada eşit olduğunu hüküm altına almıştır. Kanunla birlikte, gerçek kişilerin ve bunlar tarafından yetkilendirilenlerin, taşınır ve taşınmazları kamuya açık bir şekilde sunarken bu malları edinmek veya kiralamak isteyenler ile bunlar hakkında bilgi almak isteyenler aleyhine ayrımcılık yapamayacağı düzenlenmiştir. Açıklanan gerekçeler, mülkiyet hakkı ve sözleşme serbestisini Anayasa'nın sözü ve ruhu ile 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun amacına uygun olarak yorumlanması gerektiğini işaret etmektedir.

30. Nitekim Kurumun daha önceki kararları da bu yönde olmuştur. Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurulu 2018/69 sayılı kararında; her ne kadar Türk Medeni Kanunu'nun 683'üncü maddesinde bir şeye malik olan kimsenin o şey üzerinde dilediği gibi kullanma, yararlanma ve tasarrufta bulunma yetkisine sahip olduğu hükme bağlanmış olsa da söz konusu hükümde bu yetkinin sınırsız olmadığını düzenlendiği, bu yetkinin hukuk düzeninin sınırları içinde

kullanılabileceğinin de aynı hükümde belirtildiği, 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun 3'üncü maddesinde "medeni hal" temelli ayrımcılığın yasaklandığı belirtilmiştir. (TIHEK, 27.06.2018 tarih ve 2018/69 sayılı Karar, para. 35)

31. Bu çerçevede, her ne kadar sunulan müzekkere "cinsiyet ve medeni hal temelinde ayrımcılık yasağının ihlal edildiği" yönünde olmuş ise de mevcut deliller bir arada değerlendirildiğinde, başvuranın Kanunda öngörülen yasal başvuru şartlarını yerine getirmediği ve dosya kapsamında muhatabın, özellikle dosya ekinde sunmuş olduğu kira akdi göz önünde bulundurulduğunda, bekar erkeklere maliki olduğu evini kiralamadığı kanaati oluşmamıştır. Dahası dosya üzerinden yapılan incelemede, 6701 sayılı Kanunda öngörüldüğü şekilde başvuranın ayrımcılık yasağı ihlalinden zarar gördüğü gerekçesiyle Kuruma başvuru yapmış olmaktan ziyade muhataba idari yaptırım uygulanması amacıyla başvuru yaptığı değerlendirilmiştir. Bütün bu hususlar göz önünde bulundurulduğunda Kurul tarafından ayrımcılık yasağının ihlal edilmediğine kanaat getirilmiştir.

V. KARAR

Açıklanan mevzuat ve gerekçeler çerçevesinde;

1. Başvuranın "cinsiyet" ve "medeni hal" temelinde doğrudan ayrımcılığa uğradığı iddiası bakımından AYRIMCILIK YASAĞI İHLALİ YAPILMADIĞINA,

2. Kararın taraflara tebliğine ve KAMUOYUNA DUYURULMASINA,

3. Karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 60 gün içerisinde Ankara İdare Mahkemelerinde yargı yoluna başvurulabileceğine,

30.03.2021 tarihinde, OY BİRLİĞİYLE, karar verildi.

Mesut KINALI
İkinci Başkan

Can ESEN
Üye

Cemil KILIÇ
Üye

Dilek ERTÜRK
Üye

Halil KALABALIK
Üye

Harun MERTOĞLU
Üye

Hıdır YILDIRIM
Üye

Hıdır YILDIRIM
Üye

Saffet BALIN
Üye